

gives den enkelte Skovejer (Bruger) Dispensation fra et saadant almindeligt Forbud, naar vedkommende Skovs Tilstand gør en Dispensation rimelig.

En ny Bestemmelse gaar ud paa, at saafremt der af Københavns og Frederiksbergs Kommunalbestyrelser inden 1. December 1920 derom fremsættes Ønske, bemyndiges Indenrigsministeren til inden 15. December 1920 ved særlig Bekendtgørelse at træffe Foranstaltninger til Fremskaffelse af Optændingsbrænde til de nævnte Kommuners Beboere ved yderligere Paabud om Hugst af dertil — ogsaa med Hensyn til Beliggenhed — egnede Bevoksninger, dog saaledes, at Træ, der maa karakteriseres som absolut Gavntræ, kun kan forlanges leveret til nævnte Kommuner, imod at disse yder Ejerne Betaling derfor efter dets Markedspris. — Paa den anden Side kan Ejerne tilpligtes at udtage og for egen Regning disponere over indtil 20 pCt. Gavntræ af de saaledes til Hugst bestemte Bevoksninger. Angaaende den her omhandlede Pligthugst, derunder ogsaa Spørgsmaalet om Betaling af det i Kommunerne overtagne Gavntræ, vil der eventuelt være at give nærmere Regler af Indenrigsministeren. — I Landstingsudvalgets Betænkning udtaler et *Mindretal* (Gunnar Fog-Petersen, Johan Hansen, Albert Jensen, H. P. Jensen, Martin Olsen og C. F. Sørensen), at det kunde ønske denne Ret udvidet til alle Landets Købstads- og købstadlignende Kommuner, men har dog ikke villet stille Ændringsforslag herom, da Mindretallet tør gaa ud fra, at Løven vil blive administreret saaledes, at den i § 1 fastslaaede Pligthugst vil blive af en saadan Karakter, at Brænde egnet til Optanding i tilstrækkelig Mængde stilles til Kommunernes Disposition. Indenrigsministeren udtalte i den Anledning, at der for København og Frederiksberg er særlige Forhold, fordi de ikke har været inde under Fordeelingen, hvilket derimod gælder om Landets øvrige Kommuner, hvorfor der ikke vil være Grund til at tage særligt Hensyn til dem med Hensyn til Optændingsbrænde.

Medens Brændelsesnævnet i sit Forslag gik ud fra, at Nævnet, der efter den gældende Lov skal bortfalde i November 1920, skulde vedblive at bestaa under den nye Ordning, medtog Indenrigsministeren i det forelagte Forslag ikke denne Bestemmelse, men foreslog med Hensyn til Ad-